

Nhận Xét Về Bầu Cử Quốc Hội Trong Chế Độ CSVN

Trần Nhật Kim

Cuộc bầu cử Quốc hội khóa 14 và đại biểu Hội đồng nhân dân nhiệm kỳ 5 năm (2016-2021) được dự trù vào ngày 22-5-2016, bắt đầu từ 7 giờ sáng đến 7 giờ tối. Việc bảo vệ an ninh cho ngày bầu cử được chính quyền Hà Nội gia tăng. Theo giới trẻ Saigon cho hay, chính quyền kiểm soát chặt chẽ và ngăn cấm cả các cuộc trao đổi qua Facebook hay Twitter, nhất là các cuộc trao đổi này liên quan tới danh từ “cá chết” hay “bầu cử”. Giới trẻ Saigon đã có “sáng tạo” trong các cuộc điện đàm này, thay vì hỏi nhau “có đi bầu không” đã nói khác đi “có chữa không”... khiến nhà nước bó tay.

Theo CNN, Trung quốc đã kiểm soát chặt chẽ, ngăn cấm các phương tiện thông tin và giải trí. Bắc Kinh kiểm soát gắt gao các phương tiện liên lạc như: Facebook, Twitter, Website, E-Books...(CNN- Banned! Ten things you won't find in China).

Việt Nam đã theo chân Trung quốc trong hành động ngăn cấm trên vào dịp bầu cử Quốc hội ngày 22-5-2016. Việc chính quyền cấm đoán các phương tiện liên lạc, chứng tỏ CS Hà Nội không còn tự tin vào biện pháp “đàn áp” tàn nhẫn các cuộc biểu tình ôn hòa của người dân thấp cổ bé miệng, mặc dù chỉ để đòi hỏi quyền sống của con người.

Bầu cử Quốc hội khóa 14

Tình hình bầu cử QH trở lên căng thẳng vì đúng vào dịp người dân dự trù tổ chức cuộc biểu tình “Cả nước xuống đường” ngày 22-5-2016, tiếp nối sau hai đợt biểu tình từ Bắc vào Nam ngày 1-5 và 8-5-2016, vì khu kinh tế Formosa thải hóa chất xuống biển, gây ra tình trạng cá chết tại bờ biển 4 tỉnh miền Trung, từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên – Huế, khiến ngư dân không còn phương tiện sống.

Theo thông báo, cả nước có 69 triệu cử tri đi bầu, với 870 người ứng cử cho 500 ghế đại biểu Quốc hội, trong số này sẽ có tối thiểu 35 người ngoài đảng được bầu vào Quốc hội. Thông báo chỉ nói tới con số “tối thiểu” nhưng không nói rõ “tối đa” là bao nhiêu, cũng không nói tới xuất xứ của những nhân vật này. Một điểm khá đặc biệt chỉ xảy ra ở XHCN, tỉ số phiếu bầu của các ứng viên Quốc hội đạt con số 95-97%, có người lên tới 98-99%, một con số tuyệt đối không bao giờ xảy ra tại các nước khác trên thế giới.

Cũng tại cuộc bầu cử lần này, phong trào “tự ứng cử” được phát động. Trong số hơn 150 người đăng ký, có Tiến sĩ Nguyễn Quang A và một số nhà đấu tranh cho Dân chủ và Nhân quyền tham gia. Nhưng danh sách ứng cử này đã bị Hội đồng Bầu cử Quốc hội loại bỏ mà không đưa ra lý do nào. Con số người ngoài đảng được vào danh sách ứng cử chỉ có 11 người. Người dân biết rõ đây chỉ là thành phần “cò mồi” để cuộc bầu cử ra về dân chủ.

Mặc dù báo chí nhà nước hô hào, thúc đẩy người dân tham gia bầu cử và coi đây là một “ngày hội lớn” hay “ngày hội non sông”, nhưng tất cả các cố gắng này trở thành vô ích, người dân đã thờ ơ và tẩy chay cuộc “Bầu cử định hướng” vốn thường xảy ra trong XHCN. Người Việt trong nước đã chán ngấy hình thức lừa gạt kiểu “dân chủ định hướng” của chế độ XHCN. Tệ hại hơn nữa, Quốc hội khóa 13, dưới hình thức “Đảng cử Dân bầu” gồm một đám “Nghị gật”, cho cả “Chính phủ chết yểu” trước thời hạn, đã không chứng tỏ là một nhà nước Pháp quyền mà chỉ đưa đến tình trạng một quốc gia không luật pháp.

Hậu quả không minh bạch của QH khóa 13 khi vội vã bãi nhiệm một số quan chức hàng đầu như Chủ tịch nước, Thủ tướng và Chủ tịch QH, mặc dù, theo điều 87 của Hiến pháp 2013 quy định: “Nhiệm kỳ của Chủ tịch nước theo nhiệm kỳ của QH. Khi QH hết nhiệm kỳ, Chủ tịch nước tiếp tục làm nhiệm vụ cho đến khi QH khóa mới bầu Chủ tịch nước”.

Đối với nhiệm kỳ của Chính phủ, điều 97 cũng qui định: “*Nhiệm kỳ của Chính phủ theo nhiệm kỳ của QH. Khi Quốc hội hết nhiệm kỳ, Chính phủ tiếp tục làm nhiệm vụ cho đến khi Quốc hội khóa mới thành lập Chính phủ.*”

Hơn nữa, Hiến pháp 2013 xác nhận: “*Hiến pháp nước CHXHCN Việt Nam là văn bản pháp luật có giá trị cao nhất trong hệ thống pháp luật của Việt Nam...*” Nhưng đoạn tiếp theo lại ghi: *Tại Việt Nam, Hiến pháp “là văn kiện chính trị pháp lý quan trọng nhất sau Cương lĩnh của đảng, là đạo luật gốc, quy định những vấn đề hết sức cơ bản của nhà nước. Hiến pháp sửa đổi lần này đã thể chế hóa Cương lĩnh của đảng về xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội, kế thừa Hiến pháp năm 1946...*” Như vậy, cương lĩnh của đảng quan trọng hơn Hiến pháp, cho nên đảng CS đứng trên luật pháp vì làm ra luật.

Đảng dựa vào điều 4 để sống còn, như Chủ tịch Nguyễn Minh Triết phát biểu, “*bỏ điều 4 là tự sát*”, khiến đảng hiện nguyên hình là một tập đoàn cướp ngày. Trong thời gian sửa đổi và bổ sung Hiến pháp, nhiều nhân sĩ đã góp ý nên bỏ điều 4 trong Hiến pháp vì điều này phản dân tộc, nhưng Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng đã lên tiếng: “*Sửa đổi điều 4 trong Hiến pháp là suy thoái chính trị!*”

Một điều tệ hại nhất là “*...lấy chủ nghĩa Mác-Lê nin và tư tưởng Hồ Chí Minh làm nền tảng tư tưởng...*” Chủ thuyết Mác-Lê của CS đã lỗi thời, bị thế giới và ngay cả quốc gia sản sinh ra nó vất vào xọt rác của lịch sử vì bản chất khát máu, vô nhân đạo. Ngay cả các nước Đông Âu, chủ thuyết cộng sản cũng bị loại bỏ khỏi Hiến pháp của họ vào năm 1989, và trở thành các quốc gia theo chế độ dân chủ. Các tàn tích liên quan tới chế độ cộng sản, một thời gây tang thương trên quê hương họ, cũng không còn hiện diện tại các quốc gia này.

Đảng CSVN tôn vinh “*tư tưởng HCM*” và dùng làm nền tảng tư tưởng, cũng chứng tỏ sai lầm trầm trọng. Khi ông Nguyễn Văn Trấn đề cập tới tư tưởng chỉ đạo cho ĐCSVN, ông Hồ đã tự thú: ông không có tư tưởng nào, ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê. Vì theo chân Mác-Lê, Mao Trạch Đông, ông Hồ trở thành tội đồ diệt chủng của dân tộc Việt Nam, gây ra cái chết cho hàng triệu người dân vô tội. Ông Hồ đã đào tạo đám tay chân, qua chính sách trăm năm trồng người, biến họ thành một loại công cụ vô hồn, tiếp tục lừa gạt người dân. Như vậy, ta hiểu tại sao ông Nguyễn Phú Trọng, Tổng bí thư đảng CS, chỉ là đảng trưởng đảng CS, một chức vụ không do dân bầu, nhưng quyền hành ở trên Hiến pháp.

Trong lần tái đắc cử chức Tổng Bí thư, ông Trọng tuyên bố: “*mặc dù là độc đảng nhưng Việt Nam dân chủ hơn hẳn một số quốc gia nhân danh dân chủ, nhưng cá nhân quyết định tất cả*”. Ông cũng nhấn mạnh: “*tính dân chủ của Việt Nam thể hiện qua sinh hoạt quốc hội, hội đồng nhân dân, các tổ chức chính trị ở Việt Nam...*” Người dân nghe ông Trọng ca tụng tính dân chủ trong chế độ độc đảng cũng như bầu cử quốc hội, càng chứng tỏ sự thiếu hiểu biết của ông, cũng như để lộ bản chất lừa gạt của chế độ XHCN. Đại biểu Quốc hội hầu hết là đám tay chân của đảng, làm theo lệnh đảng, được thể hiện qua câu nói của Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng: “*Quốc hội là của dân, sai thì dân chịu chứ kỷ luật ai.*”

Tam Quyền phân lập chỉ là hình thức, trong đó Quốc hội là một cơ quan phục vụ cho quyền lợi của đảng. Không thấy đại biểu quốc hội lên tiếng nhân danh đại diện người dân, phản đối các hành động đàn áp bắt giam người dân, với những bản án vô luật pháp. Tính “*dân chủ*” của XHCN Việt Nam được thể hiện qua báo cáo của Trung tướng Trần Trọng Lượng, Phó Tổng cục trưởng Tổng cục cảnh sát phòng chống tội phạm trình bày trong phiên họp cho hay: “*Số người bị bắt, tạm giữ hình sự từ 2012-2014 lên tới 200.000 người. Trong thời gian 3 năm, từ tháng 10-2011 đến tháng 9-2014 đã xảy ra 226 trường hợp chết tại nhà tạm giữ. Không thấy nói tới các trường hợp người dân bị đánh đập, tra khảo đến chết sau khi “làm việc” tại các đồn cảnh sát. Con số này chắc phải cao hơn gấp bội trong thời gian gần đây.*”

Một câu hỏi đặt ra, tại sao ông Trọng tìm cách ở lại khi số phiếu tín nhiệm thấp hơn người khác? Có phải vì nguồn lợi từ Formosa (Hà Tĩnh) đến cảng Hải Phòng trong dự án con đường tơ lụa của Trung quốc, mà Trọng ký kết với Tập Cận Bình, nên ông phải dàn dựng cho đám tay chân để hoàn tất nhiệm vụ bán nước trong thời hạn như đã đề ra tại Hội nghị Thành Đô năm 1990. Người Việt trong và ngoài nước đã đặt câu hỏi về hành động này bán nước này, nhưng đảng CSVN vẫn ngậm miệng ăn tiền.

Nhận định về Hiến pháp 2013

Một số nhà trí thức, học giả đã đưa ra nhận định khi Quốc hội khóa 13 giải nhiệm toàn bộ Chính phủ đương nhiệm, và đưa ra câu hỏi: “Có nên xé bỏ Hiến pháp XHCN không?” Thực ra, bản Hiến pháp này đã bị đảng CSVN dẹp bỏ từ năm 1946, ngay khi thành lập nước: “Việt Nam Dân chủ cộng hòa, độc lập tự do hạnh phúc.” Nó chỉ được xử dụng như một tấm bình phong hầu che đậy hành động vô luật pháp của đảng CSVN. Ngay khi ông Hồ tuyên bố thành lập nước VNDCCH ngày 2-9-1945 tại vườn hoa Ba Đình Hà Nội, lực lượng Việt Minh đã gia tăng khủng bố, giết hại thành phần đảng phái Quốc gia, không theo chủ trương của cộng sản, đã phơi bày bản chất phản dân chủ, đi ngược lại nguyện vọng của người dân.

Một số nhà thức giả nhận định về Hiến pháp sửa đổi 2013. Giáo sư Trương Lai nhận định: “*bản Hiến pháp mới này là một bước lùi vì sẽ đưa dân tộc vào con đường khó khăn trước những thách thức của thời đại, khi thế giới đang có nhiều biến động.*” Theo ông Dương Trung Quốc: “*...trong lịch sử lập hiến của nước ta, đây là lần đầu tiên trong lời nói đầu của Hiến pháp viết thẳng quan niệm Hiến pháp chỉ là “thể chế hóa Cương lĩnh” của đảng và kế thừa những Hiến pháp trước...*”

Tổ chức Human Rights Watch đã khuyến cáo Quốc hội Việt Nam cần đảm bảo bản Hiến pháp sửa đổi, đáp ứng được đầy đủ các tiêu chuẩn quốc tế về nhân quyền, và cho rằng đây là cơ hội duy nhất trong cả một thế hệ để thay đổi Hiến pháp VN để quyền tự do căn bản của người dân được bảo đảm. Ông Phil Roberston, phó giám đốc Human Rights Watch’s Asia Division nhận định: “*Việc thông qua này thật đáng thất vọng, khi Việt Nam vừa trở thành thành viên Hội đồng Nhân quyền LHQ. Thay vì lắng nghe ý kiến đóng góp của hàng ngàn người dân về thúc đẩy nhân quyền và một nhà nước vì dân hơn, thì nay Quốc hội bỏ phiếu vì ý nguyện của Đảng CS và Chính phủ.*”

Trong ngày bầu cử, ông Nguyễn Phú Trọng đã thực hiện “quyền công dân” tại đơn vị phường Nguyễn Du đã nhận định: “*tôi thấy không khí rất nô nức và chắc hôm nay bà con sẽ đi bầu một cách đông đủ.*” Truyền thông trong nước cho hay, ông Trọng đã đạt con số kết quả tối đa trên 90%. Một con số gây nhiều nghi ngờ khi mà uy tín của ông Trọng đang xuống thấp nhất là sau cuộc “độc diễn” chức vụ Tổng Bí thư của một Chính phủ “phi Hiến pháp” vừa qua.

Theo lịch trình, kết quả bầu cử sẽ thông báo vào ngày 1-6-2016, nhưng tại nhiều địa phương vẫn chưa hoàn tất. Thật khó có thể đưa ra con số “tuyệt đối” mà đảng mong muốn như vẫn thường xảy ra khi mà người dân đã tẩy chay, bỏ phiếu trắng, gạch bỏ lá phiếu để vô hiệu hóa cuộc bầu Quốc hội “đảng cử dân bầu”.

*****

Tình trạng “cá chết” tại 4 tỉnh miền Trung đang là mối quan tâm về nguồn sống cũng như an toàn thực phẩm của người Việt trong và ngoài nước. Nhà nước vẫn chưa có kết luận rõ ràng về nguyên nhân làm cá chết, vẫn kéo dài thời gian cho qua ngày, trong khi các khoa học gia đã nhận định nguyên nhân do thải hoa chất độc hại từ khu kỹ nghệ Formosa. Chính quyền vẫn chưa công khai cho người dân hay ai là người chịu trách nhiệm thực hiện dự án chết người này. Điều này cũng chứng tỏ khả năng và thực quyền của Quốc hội, một cơ quan chỉ phục vụ cho quyền lợi của đảng CS. Vẫn chưa có tiếng nói công khai nào của Quốc hội để bênh vực quyền lợi sống còn của người dân khi họ “mang tiếng” là người đại diện, vẫn chỉ là một đám “ngạ gật”, ngậm miệng ăn tiền do thuế của người dân đóng góp.

Mùi thơm “Dân chủ” thật hấp dẫn. Mặc dù người dân mang tiếng là “Nhân dân làm chủ”, nhưng “cổ họng và dạ dày” nằm trong “bàn tay thép” của đảng và nhà nước CS. Tất cả “quyền sống tối thiểu” của người dân vẫn bị chòng chéo trong hành động “xin-cho”, đã trở thành “lúc còn khi mất” tùy theo nhu cầu của đảng. Mô hình “đảng cử dân bầu” mà đảng tự hào là đỉnh cao trí tuệ loài người, để đưa đất nước tiến lên XHCN, chỉ là một hình thức lừa gạt. Người Việt đã nhận biết mặt trái của thứ “bánh vẽ dân chủ” mà đảng đưa ra từ hồi đầu cách mạng dưới “triều đại Hồ Chí Minh”, vốn chỉ là vỏ bọc của hành động đàn áp, khủng bố và độc tài đảng trị.

Đã đến lúc người Việt phải loại bỏ một chế độ đang đưa đất nước vào vòng nô lệ. Chỉ có sự quyết tâm đấu tranh cho dân chủ vì quyền lợi thiết thực của người dân, mới đưa đất nước tới phú cường. Vận hội mới để kiến thiết đất nước hưng thịnh đã tới.

Tháng 5-2016